

Økonomi- og Indenrigsministeriet

Folketingets Kommunaludvalg

Dato: 6. juni 2012
Enhed: Kommunaløkonomi
Sagsbeh.: DEPPHO
Sags nr.: 1202542
Dok nr.: 942256

Folketingets Kommunaludvalg har den 31. maj 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 46 (L 187) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 46:

"Ministeren bedes oplyse, hvad der betragtes som en uacceptabel lav beskatning, jf. besvarelsen af spørgsmål 1 på L 187 – eksemplificeret med forskellige boligtyper beliggende i forskellige kommuner."

Svar:

Det skal præciseres, at grundskyld er en skat på jord. Udgangspunktet for grundskylden er grundens vurdering. Påligningen af ejendomsskat sker så med en grundskyldspromille, som varierer, alt efter hvilken kommune grunden er beliggende i.

Grundlæggende gælder derfor, at grundejere skal betale den skat, der følger af, hvad grunden aktuelt er værd og med den grundskyldspromille, som er vedtaget i den enkelte kommune.

Grundskatteloftet handler derfor alene om en stigningsbegrænsning, så der er en begrænsning på, hvor hurtigt skatten kan stige fra år til år. Det handler ikke om at sikre grundejerne en generelt lavere beskatning, jf. besvarelsen af spørgsmål nr. 1.

Det kan ikke ud fra forskellige boligtyper eller størrelser af boliger besvares, hvad der er en rimelig beskatning, da det er grundens størrelse og beliggenhed, der bestemmer grundskyldens størrelse.

Men det er oplagt, at det ikke er rimeligt, at en gruppe grundejere helt undgår at betale grundskyld eller får en meget lav grundskyld.

Hvad niveauet for ejendomsbeskatning så i øvrigt skal være, er et generelt skattepolitisk spørgsmål. Det handler L 187 imidlertid ikke om.

Med venlig hilsen

Margrethe Vestager